

EL ÖRRE

Número 5

ORGANO DEL BATALLON RAKOSI

Julio 1937

1937 JULIUS 18 18 JULIO 1937

Elérkeztünk a fassizmus elleni aktiv harcunknak egyik mérföldkövéhez: ma egy éve annak, hogy a német és az olasz fassizmus a spanyol ellenforradalom megszervezésével, támogatásával, vezetésével kijátszotta a világproletariátus elleni harcában a következő ütköztávját. A fassizmusnak ez a harca-nemcsak a saját munkásság szociális egyenjogúsága ellen irányul, hanem imperialista jellegénél fogva más államok proletariátusának a kizsákmányolását célozza. Miután ezzel a saját tökéletes-ostálya erejét növeli, a proletariátus elnyomása még csak erősebb lesz.

Ennek jellemző példája a spanyol intervencios háború: annak kitörése és lefolyása. Amikor Franco kezdetleges sikerei után a spanyol kormány megszervezte az ellenállást, a spanyol proletariátus Franco német és olasz fassizista csapataival találta magát szemben. Ez a válságos pillanat magával ragadta a proletariátus még nem öntudatos rétegeit is, és készek voltak önzetlenül feláldozni magukat a világ-és a spanyol proletariátusnak a fassizmus elleni harcaiban. Ezeknek az öntudatos proletár-harcosoknak a mindenekelőtt felülmúló önfeláldozó készsége meg is teremtette győelmét: a fassizisták elnyomulása végleg megállott, megkezdődhetett a fassizmus aktiv elhárítása; széles rétegek mozdultak meg, amely folyamat még ma is tart: mindig újabb és újabb tömegek kapcsol-

odnak abba a mozgalomba, amelynek a fassizmus végső letörése a célja.

Ennek a megmozdulásnak a katonái azok az internacionalisták, akik a spanyol proletariátus segélykiáltására, mint elsők siettek a harctérre, hogy a spanyol proletariátussal váltva, elhárítva a közvetlen veszélyt a spanyol földről, innen vigyék tovább a fassizmus fölött kivívott győzelmet országból-országba, míg a fassizmusnak az utolsó fészke is kapitulál a proletariátus egységes, áttörhetetlen frontja előtt. Pasaremos!

Un año de guerra que podemos dividir en dos partes: una, desde el 18 de julio de 1936 hasta el mes de abril, y la segunda, desde el mes de abril hasta el momento presente.

Dos partes, que clasificaremos de defensiva y de ofensiva.

En la primera época, nuestra consigna era "No pasarán"; en la segunda, "Pasaremos". Estas dos consignas muestran ya por sí cuál es nuestra actitud en estos dos periodos.

En la primera época no tenemos armas, ni municiones, ni cañones, ni aviones. El enemigo tiene una superioridad de fuerzas, está en mejores con-

diciones que nosotros. Nuestro trabajo no puede ser otro que aguantar que no pasen. Mantenerse en las trincheras a toda costa. Morir antes de dejar que el enemigo pase. El tiene armamento, municiones, tanques, ametralladoras, fusiles ametralladores, aviones, esto es, todo el material de guerra moderno. Está en superioridad de condiciones.

Aquella guerra civil que empezaba el 18 de julio del año pasado, no era un simple pronunciamiento como el del 23 de septiembre de 1923, ni un movimiento como el de octubre de 1934. Es de una envergadura formidable.

Cuando Gil Robles pasó por el Ministerio de la Guerra, preparó el movimiento subversivo. Los enemigos del pueblo creían que el levantamiento quedaría reducido a un pequeño paseo militar. Ellos, acostumbrados a jugar a la Bolsa, hicieron un cálculo matemático del movimiento. Esta vez las matemáticas les han fallado, pues con los trabajadores no se juega como con la Bolsa. ¡Nosotros nos cotizamos más alto!

Nuestras únicas armas eran el entusiasmo, el coraje, el ideal. Y con ellas nos lanzamos a la calle y aceptamos el reto que los enemigos, armados hasta los dientes, nos ofrecían.

Y con todas sus armas, a las puertas de Madrid tienen que pararse, porque no pueden pasar. El pueblo de Madrid ha lanzado la consigna "No pasarán", y allí muere; pero no pasan. Allí han caído los mejores comunistas, los más viejos luchadores revolucionarios; mas ellos no pasan. Y no solamente no pasan, sino que en las más de las veces son los que corren, como en Guadalajara, como en Alcarria, como en la Sierra.

HEROES CAIDOS



El general LUKACS

Ayuntamiento de Madrid

Y en esta primera parte, no solamente tenemos que luchar en el frente contra los enemigos, sino que en la retaguardia tenemos que luchar contra una serie de ensayistas, de incontrolables de las Organizaciones, fascistas enmascarados que han logrado infiltrarse en las Organizaciones sindicales y aprovechan cualquier momento para sembrar la discordia y el malestar entre los trabajadores, obedeciendo órdenes directas de Franco y Mussolini, enemigos organizados como el P. O. U. M. En fin, una multitud de enemigos que convierten la retaguardia en una serie de frentes.

Los obreros piden un Gobierno fuerte, enérgico, que sea capaz de enfrentarse con todos estos incontrolables de retaguardia. Las masas obreras y campesinas quieren un Gobierno que gobierne. Quieren una política de responsabilidad.

Y a mediados de mayo se forma el Gobierno Negrín, el Gobierno que quiere el pueblo. Y con él comienza la segunda etapa, la segunda época.

Empieza el mando único en el Ejército, depuración en el mismo y en la retaguardia. Una política de responsabilidad, una industria de guerra, una economía de guerra.

Tenemos un verdadero Ejército, un Ejército capaz de pasar de la defensiva a la ofensiva. Un formidable Ejército Popular, que marcha decidido a la victoria.

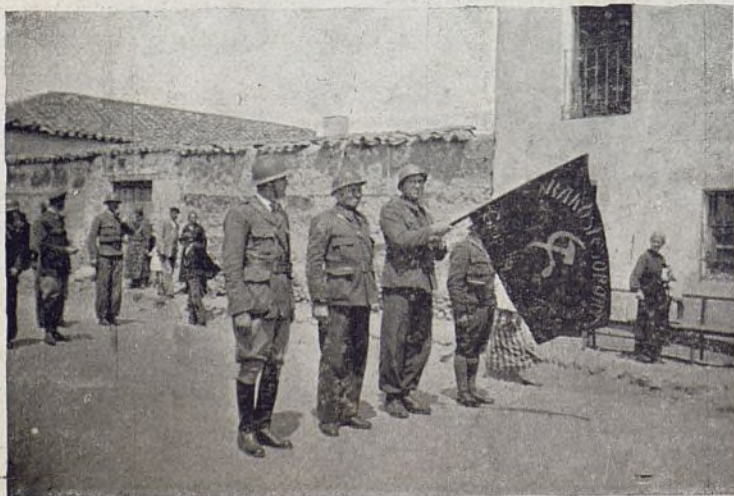
Ya no estamos en los primeros tiempos. Ya no es sola-

mente el enemigo el que tiene armamento y municiones. Nosotros tenemos también armas, municiones, ametralladoras, aviones, tanques, etc., etc.

Empezamos la ofensiva, nuestros soldados ponen en fuga a los fascistas; son muchos los pueblos que vamos reconquistando para la República: Brunete, Quijorna, Villanueva de la Cañada, Villanueva del Pardillo, etc., etc. La ofensiva ha empezado. Nuestros bravos soldados ya no retroceden; avanzan, avanzan, dispuestos a reconquistar para el Gobierno de la República todo el terreno que hoy pisan los fascistas.

Y con Franco caerá, bajo el paso de nuestros soldados, aquellos que hayan venido a ayudarle a él con el fin de lucrarse con las materias primas de nuestro suelo. España queremos que sea de los españoles, no de Hitler ni de Mussolini; ellos han venido, no a apoyar a Franco, sino a sacar el hierro de nuestras minas, las materias primas que a ellos les hacen falta para alargar la vida de su fascismo, cuya economía no puede continuar más. Nosotros conquistaremos, con la reconquista de nuestra Patria, las libertades de todos los pueblos oprimidos del mundo entero.

Hoy, que tenemos un verdadero Ejército Popular, un Gobierno que gobierna y una retaguardia sana, decimos que la victoria será nuestra, que por encima de todo y a pesar de todo, triunfaremos, que PASAREMOS.



La bandera Rakosi.
A Rakosi zászló.



El comandante Nieburg y el comisario Tarr dan la instrucción a sus tropas.
Nieburg parancsnok és Tarr komiszár utasítást ad.

Lukacs, Nieburg, Tarr

Három név-a huescai harcokban elesett három magyar antifasiszta nece—. A proletár forradalmak történelmi korszakának három ragyogó alakjának ki nem oltható neve, kiknek emlékét az egész nemzetközi proletariátus és elnyomott parasztság nagy szívébe zárja. Mindhármán önkéntesei voltak a spanyolországi dolgozók gigászi harcának a fasiszta intervenció ellen, a demokrácia védelmében, a forradalom tovább fejlődésének lehetőségéért. Méltó képviselői annak a dolgozó magyar népnek, amely Dózsa Györgyöket, Tancsics Mihályokat, Petőfi Sándort, Kosuth Lajost, Szamuelli Tibort, száz és ezer mást, a dolgozók évszázados felszabadító harcainak csodálatos vezető galleriaját adta. Méltó képviselői annak a dolgozó magyar népnek, amely 1514-ben kaszával, kapával állt szemben Zápolya páncélos vitézeivel, amely 1848/49-ben Europa homlokán táncolt s 1919-ben 4 1/2 hónap áldozatos proletárdiktatúrájával oroszországi testvérei mellé sorakozva, rálépett a végleges győzelemhez vezető harc útjára.

Az első Lukács Pál tábornok, aki 44 évvel ezelőtt, Szatmár megyében, Matészalkán látta meg a napvilágot, ahol a Károlyi-grófok földjén görnyedve szántó parasztok ajkán, a Nagymajtényi - sik

szomszédságában, fel-felsírt, ahonnan Rákóczi kurucainak harci öröksége a mai napig él. Itt ebben a környezetben született az ifjúkor levegőjét szívtatta a gyűlölettel a parasztdobozó földesurak, a harácsoló államnyomozás, a munkásság ellen. Az őszint vett a realista háborúban hadifogolytársaiba került Oroszországba, ott hibák a nagy orosz proletárforradalmi harcok iskolája öntudatossá tette a kommunizmus ösztönös forradalmiságát, mely országok megismerkedve Marx - Enyrtőzködött. Lenin, Stalin tanításaival átitatva, a harcok áldozata kész bolsyölötte a harcossá acélozódott. Itt ösztönözött a takozott ki írói tehetségéigája a Föld a hadifoglyok polgárhátrévezett Zászlóban való részvételét tárgyalt. Ezt a elbeszélései és regényei az antifasiszta dolgozók népszerű írójává a vezető a június 12-

Élete a hivatásos forradalmiság már magyszerű élete volt az ellenség útjában mindenütt. A találjuk, ahol az elnyomottak a kizsákmányolás ellen harcolnak. Mindössze az oroszországi pécsi születésű háború után ott látjuk és aki mint török köztársaságnak a magyar nemzetközi imperializmus örök hadsereg harcoló seregében s így a börtön Spanyolországba is, mertigráció. De ta, hogy ennek a harcok béle a le kimenetelétől függ, harcra készülő időkre az egész dolgozó gital. Lapot ríság jövője. vezetője lett a

Tehetsége, akaratereje dolgozó szántása mindenütt a harcolók, 36 szerephez jutatta. Közszámba jön. egyszerűsége, nyíltsága el, Malagán sitotta számára harcos t

ak osztatlan szeretetét. Hösi alála súlyos veszteség, de áldadás is egyuttal, s a panyol néphadsereg katonái Lukács Pál tábornokra emlékezve új rohamra indulnak a nemzetközi fassizmus zsoldos ordai ellen.

Nieburg Pál a második-rákosi Mátyásról elnevezett zászlóalj parancsnoka, aki 53 évvel a válán, fiatalos lelkeséssel állott a spanyolországi antifassizisták harcós soraiba.

Kolozs-Monostori gazdasági akadémiát végezve, urak szolálatába kellett állania. Gazatiszt lett és közvetlen

trucciómentanuja a magyarországi ad. parasztság mérhetetlen nyorúságának. Emberiessége, zocialis érzéke az elnyomottak

ellé állította s a proletárdiktatura alatt fontos szerep jutott osztályrészü. A bukás

án a fehér terror börtönében el-felszolgált, ahonnan a nemzetközi harc proletáriátus szolidaritása szarnyezhaditatta ki. Az ezután kövegejétkelő időszakban a földparaszterdés marxista-leninista tárcsolólmányozására összpontosizmus eta munkásságát. Tevékeny

Az inszt vett a magyarországi elközfogóletárdiktatura idején elközágba, tett hibák kritikájában és earformativ harcosa volt azon orszáatossák kommunista pártjainak, ságát, mely országok területén épen

rx - Emrtőzkodott. Forradalmi szosaival áarítása, a fassizmus elleni sz bolsy ülölete Spanyolországba

tt. Itt mizották őt is képességei, tehetségérgiája a Rákosi Mátyásról lgrárhnevezett Zászlóalj élére álliét tárttak. Ezt a magyar és spanényei al antifassizistákból álló zás

ójává eoljat vezette rohamra ez

junius 12-án a fassizisták os forgerősített állásai ellen s itt

ete voltte el az ellenség halálhozó indenitlyója.

elnyomó Tar Imre a harmadik közötllen nak. Mindössze 37 éves volt; zági pécsi születésű vasuti muni

tjuk a ás aki mint fjumunkás állottnak a a magyarországi dolgozók zmus örös hadseregébe. A bukás

s így ján börtön a sorsa, azután s, mertnigráció. De itt sem nyugs

harcok bele a legyőzetésébe. Ujgg, harera készül. Tanul, tanit, olgozó citál. Lapot szerkeszt. Egyik

ezetője lett a Francia ország-raterején dolgozó emigráns ma

nütt varoknak, 36 őszén Spanyol

l. Közságba jön. Harcol Terueltsága el, Malagánál, Cordobánál,

arcos t

Huescanál. Eleinte mint közlegény, majd zászlóalj segéd-tiszt, utoljára pedig mint a Rákosi-Zászlóalj politikai megbizottja. Nieburg Pállal együtt a zászlóalj élén megy rohamra ott éri a harcok forradalmár vége.

HEROES DE LA GUERRA

Tres han sido los héroes caídos a las puertas de la capital de Huesca, en la lucha que sostiene el pueblo antifascista español contra su adversario tirano y opresor: el fascismo.

Estos tres hombres han sido: Lukacs, Nieburg y Tar, brillantes figuras en la Historia de la Revolución Internacional, cuyo recuerdo será inolvidable para aquellos campesinos internacionales que por ellos fueron librados del yugo fascista.

Los tres vinieron a España voluntariamente, movidos por el entusiasmo ardoroso de librar a los obreros españoles del yugo capitalista, y por defender al mismo tiempo la democracia española. Ellos han sido durante su vida representantes del pueblo trabajador de la Hungría, y como éstos, millares de mártires defendieron al pueblo oprimido del yugo feudal, y lucharon hasta derramar su última gota de sangre sin el temor de morir, pues bien sabían ellos que es preferible morir de pecho defendiendo la LIBERTAD, a vivir de rodillas ante un verdugo.

El general Pablo Lukacs,

Velük meg számos azoknak a száma, akik hősi életüket adták a fassizmus leverésére. De áldozatkészésges példájuk százezreket mozgósít új lendületre, új rohamra és visszfeltartoztathatatannul a közeli győzelemre.

muerto a los cuarenta y cuatro años de edad, nació en Mate Szalko (Hungría), donde residían los condes Karoly y Sirac, explotadores del trabajo de todos los campesinos. En estas tierras los terratenientes, y en general todo el régimen capitalista, eran como si dijéramos verdugos del pobre trabajador, que con su esfuerzo cubría las necesidades y los vicios de los propietarios, arrancándose la piel con que se cubrían su cuerpo, debido al peso abrumador de su trabajo. Por esta misma razón el general Lukacs fué el primero en este país en reconocer tal injusticia, y el primero también en odiar al régimen capitalista en su patria.

Este general fué soldado del Ejército húngaro, y al estallar la guerra europea, fué hecho prisionero de los rusos, y allí en la cárcel aprendió las teorías de Marx, Stalin y Lenin. En este mismo país de Rusia comenzó su vida de escritor en lengua húngara, y habiéndosele reconocido su valor literario, muchas de sus obras fueron traducidas a varios idiomas.

Su vida fué verdaderamente

revolucionaria, y en aquel país (sea cual fuere) que el pueblo se lanzase a la calle por conseguir su libertad e independencia nacional, allí se presentaba Pablo Lukacs para ayudarlo. Después de terminarse la guerra civil rusa, luchó al lado de la joven República turca contra los imperialistas, y con el mismo sentimiento vino a luchar al lado del pueblo antifascista español, y porque sabía al mismo tiempo que de esta lucha dependía por mucho tiempo la opresión o la liberación de los trabajadores del mundo entero.

Su muerte ha sido una pérdida muy grande, pero ha sido también un ejemplo a imitar, teniendo en cuenta que Pablo Lucas no ha muerto, porque los hombres revolucionarios como él no mueren, ya que sus doctrinas son inmortales, y los que quedamos en pie seguiremos firmes su camino.

Pablo Nieburg, comandante del Batallón Rakosi, vino voluntariamente a España con el solo fin de ayudar al pueblo antifascista, y aunque su edad era ya algo avanzada, pues contaba cincuenta y tres años, su valor era tan grande como el de cualquier otro joven. Durante su vida vió también cómo los campesinos húngaros estaban llenos de miseria, trabajos y sufrimientos, y por esta razón él se puso al lado del pobre trabajador.

En tiempo de la dictadura del proletariado húngaro, Nieburg tuvo un cargo muy elevado, y por este hecho el terror blanco le metió en la prisión, pero la solidaridad internacional pudo ponerle en libertad.

Vino a España por combatir solamente a aquel que tanto ha odiado y odiamos los antifascistas todos: el fascismo. Cayó muerto en el frente de Huesca el día 12 de junio a la cabeza de su Batallón Húngaro-Rakosi.

Emeric Tar, Comisario Político del Batallón Rakosi, murió a los treinta y siete años. Era obrero ferroviario, y como joven comunista, fué soldado del Ejército Rojo húngaro, y por este hecho fué encarcelado, siendo expatriado al terminar la prisión; y, sin embar-



Descanso.

Pihenő.

(Continúa en la pág. 6.)

A RAKOSI-SZÁZADTOL A RAKOSI-ZASZLOALJIG

1936 október.

Örökre emlékeztet lesz ez a hónap a világ dolgozói előtt.

"Madrid veszélyben" harsogták a világ ujságjai. "Madrid a mienk" írták már előre a világ reakciós ujságjai.

"Madrid veszélyben" mondták a dolgozók és egymásra néztek, de ebben a nézésben kemény elhatározás csillogott. A föld mind a négy sarkából megindultak a dolgozók. "No pasaran" kiáltotta Madrid népe és fegyverrel a kézben állt Madrid védelmére. "No pasaran" zúgta a nemzetközi munkás szolidaritás és a legjobb fiait küldte a Spanyol Köztársaság segítségére.

A világ minden tájáról ide özönlött munkásokból ezernyelvű brigádok támadtak: így alakult meg az ide harcolni jött magyarokból az első magyar század.

A magyar század Rákosi Mátyásnak, a magyar és a nemzetközi forradalmi proletár-

aki soha nem csüggedett, aki számára nincs legyőzetés, és aki emelt fővel és forradalmi lendülettel folytatja a harcot minden oörtönön keresztül.

Az ő nevével és azzal az erős elhatározással, hogy Rákosi nevéhez mindig méltóan fog viselkedni, állt ki 1936 november 8-án a Puente Francés-nál, Madrid határán, első harcára a Rákosi-század. Leirhatatlan lelkesedéssel harcolt a kis magyar csapat. A gépfegyverrel derékig erő vizen kellett átgázolni. 26 órán keresztül védte és verte vissza a fasiszták újabb és újabb támadásait. Ez volt a Rákosi-század tűzkeresztsége.

Ezután következtek a Madrid birtokáért folytatott megújuló harcok véres állomásai Ciudad Universitario, Brunette, Las Rozas, Majadahonda, Jarama, Guda'ajara. Ott Lengett mindenhol a Rákosi-zászló és a század mindig becsületet szerzett a Rákosi-névnek. Ott volt a Rákosi-század az arava-

El Batallón "Rakosi" desfila.
"Rakosi" elvonul.



La cabeza del desfile.

A zászlóalj éle.

riátus e nagy vezérének a nevével írt zászlójára. Annak a nevével, aki, szabadságát, egészségét, életét — mindenét odaadta dolgozók felszabadítására. Aki soha meg nem alkudott,

cai országutnál, ahol 2 napon keresztül megfogott létszámmal védte az utat, míg végre segítség érkezett.

Egy másik alkalommal a jaramai fronton alig egy tucatnyi

Rákosi-fiu, fedezékeikből kiugorva, szuronnal verte vissza tulnyomó erővel rendelkező mór század rohamát. Fantasztikusnak látszik és mégis megtörtént.



Las tropas.

A legénység.

Ugyancsak tevékeny része volt a Rákosi-századnak az 1937. év agyik fényes haditében a guadalajarai fronton.

Ezzel le is zárhatjuk a Rákosi-század hősie szereplésének történetét.

A guadalajarai győzelem után az eddig a különféle csapattesteknél szolgálatot teljesítő magyarokat kívánságukra, a legmagasabb parancsnokság beleegyezésével, egy zászlóaljban összpontosították: itt adtak egymásnak tállkát Magyarország, Franciaország, Csehszág, Jugoszlávia, Románia, Hollandia, Kanada, Egyesült Államok, Dél-Amerika, Palesztina, stb., magyar nyelvű harcosai, néhány más internacionálistával, akik érzelmileg a magyarokhoz húzódtak, míg kiegészítésül spanyol elvtársak jöttek.

Szorgalmas, lelkiismeretes kiképzés után a Rákosi-zászlóalj a h... — i fronton ment át a tűzkeresztségen, ahol sok más jó elvtár-son kívül az itteni magyar proletárság és a világforradalom 3 kiemelkedő alakját veszttette el: Lukács

tábornokot, a kitiünő parancsnokot, felejtethetlen elvtársat és drága bajtársat; ott esett el, mint nös, a proletár szellem legjobb példáját nyujtva: a zlj parancsnoka Nieburg elv-

társ; es Tarr zászlóalj Komiszár. Maga a zászlóalj pedig öntudatos forradalmár és önteláldozó magatartásával aranybetűkkel írta meg ezen napotörténetét.

Ma is a fronton teljesíti proletár kötelességét-a Rákosi zászlóalj. Es teljesíti proletárönérzettel, öntudatosan és bátran, fáradhatatlanul. Harcolnak ugyanazzal a lelkesedéssel, amellyel Spanyolországba jöttek, félelmet, vereséget nem ismerve. A Rákosi-zászlóalj minden rohamára egy munkás ököcsapás a fasiszmus bestia arca. Így mennek előre, mindig csak előre - a végső győzelemig.



Nuestros invitados.

A mi vendégeink.

Az a for...
nünket a sp...
hozott, jel...
mint a vil...
is. Ezt a ha...
tos magyar...
alatt vivjuk...
világforrada...
egész világ...
Rákosi ha...
ismeretes, r...
igazi bolsev...
harc, amely...
vi, sem ne...
de ez az a...
érzés, egy...
vezet; és ez...
lólág mondja...
folyanak ez...
lesznek azol...
zsoázia alap...
uralmát me...
Harcunk jel...
front —; ez...
és összetart...
bizonyos elv...
cára is. Da...
fasizmust tö...
hozott és ös...
Sok derék h...
már életét...
harcban; m...
ebben a kör...
mert szemül...
antifasisztá...
antifasisztá...
ott tegyük...
zselemig.

Equipo de fu...
A RAKOSI...

Héroes de guerra

(Continuación de la página 3.)

go, en él no se le había conocido ningún defecto, sino, por el contrario, buen corazón. Fué inteligente y trabajador, como también un gran revolucionario. Fué uno de los jefes de los húngaros organizados en Francia y redactor de un periódico revolucionario.

En noviembre de 1936 llegó a España y tomó parte en las luchas de los frentes de Teruel, Málaga y Huesca, y como el

Comandante Niburg, marchaba a la cabeza del Batallón, pero en este último lugar cayó muerto por la metralla fascista.

Con estos camaradas han caído otros húngaros, españoles y de otros países, todos ellos hombres valientemente revolucionarios. Pero nosotros, los muchos que quedamos en pie, seguiremos como ellos hasta exterminar a la bestia feroz y sanguinaria del fascismo internacional. Y como ellos: Venceremos o moriremos.

A "Rákosi"-század első napja a fronton

A múlt év november hó 8.—án reggelén érkezett a magyar (Rákosi) század Madrid-ba. Az állomáson óriási tömeg, lelkesen tüntetve, kísért végig bennünket Madridon, egészen az egyetemi városrészig. Leirhatatlan lelkesedés töltött el bennünket, látva a lakosságnak ezt a minden megrendezett tüntetést felülmúló spontán lelkesedését, belénk vetett bizalmát és kedvességét mellyel minket elhalmozott. Pihenő helyünkre való megérkezésünk után lányok, asszonyok és gyerkekek hűsítő italokat, kávét, teát és süteményeket osztogattak köztünk. Egymással versenyeztek, hogy ki tud többet, vagy jobbat adni. Mi pedig csak álltunk, mint a gyermekek, kik elvesztett szüleiket találták meg. Hagytuk, hogy dédelgessenek, simogassanak minket. Beszélni még egyikünk sem tudott spanyolul, de éreztük, hogy hozzájuk tartozunk, hogy egy közös cél forraszt bennünket ehhez az évszázadokon keresztül való elnyomatás-

ukból felébredt néphez. Szemből könnyű csordult ki és magamban titkon megfogadtam, hogy ha eljön a perc, majd ott kint a fronton, nem fogok



Los muchachos del "RAKOSI" van a las posiciones.
A rákosi fiúk vonalba mennek.

habozni utolsó csepp véremet is feláldozni a szabadság szent oltárán. Mikor könnyeim letöröltem, végignézttem többi elvtársaimon és minden arcról és égő szemből ezt a szent fogadalmat olvastam ki. Azonban nem volt sok időnk érezlegni. Már hallottuk az ágyuk dörgését, és a gépfegyver ropogását, mely szinte hivatatólag csengett a fülünkbe, hogy összemérhessük bátorságunkat a fascista lázadó hordákkal, melyek Madrid-ot fenyegették.

Másnap, 9.—En reggel parancsot kapott a századunk az

indulásra. Izgalmas készülődés következett. Öt perc alatt mentkészzen állt a század; nehéz, könnyű géppuskával é fejenként kézigránáttal felszerelve. Az elindulásnál valaki elkezdte az Internacionálét énekelni, amit aztán az egész század átvett. A felkelő nap arany koronával ékesítette fel az egyetemi városrész parkjának a fáit, melyek alatt mi az Internacionálé éneklése közben vonultunk le az úgynevezett. Francia hidhoz (puentes de los Franceses.) Az volt a parancsunk, hogy Manzanares folyón átkelni akaró ellenséget tartóztassuk fel. Megérkeztünk a hidhoz, és mivel az ellenséget a tulsó parton nem láttuk, harci vágytól hevülve átkeltünk a folyón, nem törődve a nyakig érő vízzel és az ellenség előkészítő tűzérsgéi tüzével. A tulsó parton állást foglaltunk és vártuk a támadást. Az ellenség nem vára-



¿Qué pasa en el Mundo entero?

Mi történik a nagy világban?

mekkel figyelték az ellenség minden lépését. Azok pedig mit sem sejtve nyomultak előre. Nem gondolták, hogy éppen Madrid kapujában találkoznak ezzel a maroknyi, de osztályon-tudatos munkás-csapatával, amely megállítja őket éppen akkor, amikor végcéljuk, Madrid felé nyújtogatták csápjaikat.

Parancsot kaptunk a tüzelésre. Mint megannyi boszú-kiáltás hangzott el az első sortűz. Ebben az első sortűzben küldték elvtársaink a fascista börtönök, koncentrációs táborok és az emigráció ezer és ezer jajszavát az ellenség felé. Neszték, halljátok és éreztétek ti is a fájdalmat, a pokolt, melyben eddig csak nekünk proletároknak volt részünk. Es amikor az ellenség megfutamodott, sirva és nevetve boruntunk egymás nyakába, fegyvereinket szorongatva. Ekkor éreztük, hogy legyőzhetetlenek vagyunk, hogy méltók vagyunk a madridi nép bizalmára és a nemzetközi proletáriátus szolidaritására. Büszkék voltunk, hogy mi a Rákosi-század katonái elsők lehettünk azon internacionalisták között, akik először ütköztek össze a harc mezején az elnyomó fascista hordákkal.

Azonban az ellenség hamar felismerve a veszélyt, tűzérsgét, repülőket és tankokat küldött ellenünk. Gyilkos tüzet zúdítottak ránk úgy, hogy esetefelé kénytelenek voltunk visszavonulni a folyó tulsó partjára, az időközben kiépített állásainkba. Innen védte aztán a maroknyi magyar század 2 napon keresztül Madrid kapuját, többszöri gyalogos és lovastámadást verve vissza, hiányos fegyvereinkkel, a fascista óriási technikai felszerelésével.

(Folytatás a 8. oldalon.)



Una fiesta deportiva.
Sport ünnepély.

Cartas llegadas a nosotros de nuestros soldados

Camaradas que habéis ingresado con fecha 28 del corriente en este batallón llamado Rakosi:

Primero Rakosi es uno de tantos camaradas que luchan por la libertad y que el facio internacional tiene sometido a las crueldades de los presidios.

Nosotros camaradas españoles que actualmente estamos en este batallón os damos la bienvenida y deseamos que luchéis con entusiasmo y valor para derrotar al facismo y echar al invasor de nuestro suelo tan querido.

Ya sabéis los esfuerzos que nuestra querida madre España necesita de todos sus hijos.

También sabéis que aquellos hijos traidores a España que se sublevaron el 18 de julio del pasado año, solo era por el instinto imperioso de convertir a España en señorío y esclavos. Cuando se vieron perdidos en las primeras semanas no bacilaron en vender nuestro suelo a los imperialistas extranjeros y que hoy nos asesinan a madres, hijos, y hermanos, con sus aviones, bombardeando pueblos indefensos.

Nosotros los verdaderos hijos que nunca abandonaremos

ni haremos traición a nuestra patria porque somos hijos del pueblo y para el pueblo defendemos y anelamos la libertad.

Queremos que luchéis juntos con nosotros y con los hermanos de otras naciones que no han bacilado en empuñar las armas y que con verdadero tesón nos ayudan en la lucha.

Puesto que somos militares dejaremos a un lado lo que no sea para nosotros y observaremos disciplina, disciplina y voluntad.

UN VETERANO

NEMZETKKÖZI SZOLIDARITAS

Kedves Elvtársak!

Nagy örömmel és nagy érdeklődéssel olvassuk leveleteket és valamennyit közöljük lapunkban, mert egész Kanada magyarságát nagyon érdekli hogylétet, hősi életetek. A spanyol levelek lettek lapunk egyik érdekessége. Leveletek még új olvasókat is szereznek lapunknak.

A kapott címekre már rég elindítottuk a lapokat. Ma ismét elindítottunk néhány számat. Reméljük megkapjátok azokat...

Igazán érdekes élményeitek lehetnek a forrai laimi Spanyolországban. A nehézségeiteket is megtudjuk érteni. Nem pikt az ugy-e? De ha moráltok olyan, amilyennek most látom leveletekből, akkor Franco csapatainak sem pikt ez a haboru...

Kampányt vezetünk most egy 3,500 dolláros ambulanszkocsi megvásárlására és a Zászlóaljnak akarjuk elküldeni. A pénz egy jelentékeny része már meg is van.

Vasárnap volt a klubköpont piknikje a Niagara Fallson. Körülbelül 5,000 magyar volt jelen. Ilyen sikerünk még nem volt.

Irjatok ismét, amikor időtök engedi.

Forradalmi üdvözléssel,
S...

Bravo Kanada!

Fejezzétek be minnél előbb a kampányt, hogy megkapjuk a kocsit ami itt nagy szolgálatot tehet nem csak nekünk, de az egész spanyol népnek.

A RAKOSI ZASZLOALJ

CAMARADA:

Nuestra unidad forjará la victoria. Toda discusión, toda discordia ayuda a nuestros enemigos.



Egységes, vezetés, ez a győzelem kulcsa.

Ayuntamiento de Madrid

CAMARADA:

Todas nuestras palabras, todos nuestros actos deben ser un puñetazo a los fascistas.

Kedves elvtárs és kedves többi elvtársak!

Köszönöm a levelet, köszönöm a csoportképet, köszönöm a szívélyes forradalmi üdvözlőket is. Láttatok volna azt az örömet, amelyet fogadták a levelet, a csoportképet, az üdvözlőket. Az ambulatoriumban, ahol dolgozom, azonnal hozzáfogtak és üdvözlő sorokat írtak a következő tartalommal:

Lángoló elsömájusi üdvözlét a spanyolhon harcosainak! Gondolataink és érzelmeink mindég veletek vannak, akik hősiiesen védelmezték a hazát!

A szabad szovjetország gyógykezelő személyzetének kollektívja.

A Csehszlovák klub tagjai is forradalmi üdvözlőket küldenek nektek táviratilag a legutóbbi klubhatározat értelmében. Leveletek tartalmát lefordítják orosz nyelvre és kifüggesztik a főiskola falujsgában, amelyet a mi ambulatoriumnak kiszolgál. A magyar elvtársak is küldik szívélyes üdvözlőket. Sokkan ígérték, hogy szintén fognak küldeni képes folyoiratokat a ti részetekre. Most küldök nektek néhány broszúrát, Sztalin elv-

kerülni egész Európát, hogy Leningradban vagy Arhangelszkbe jusannak, útjuk hetekkel van megrövidítve. Sztratégiai szempontból is igen fontos. Ezt ti bizonyára igen jól meg fogjátok érteni.

Folytatjuk a gyűjtést a spanyol hős harcosok gyermekei és feleségei számára. Büszkék vagyunk rátok, akik kiveszitek részeteket fasizmus ellen és ezen módon a béke szolgálatában álltok. Szívélyesen üdvözlök benneteket mind: magyarokat szlovákokat, cseheket és spanyolokat és egyéb nemzeteleket, akik a

nem egységes, az osztály ellentéteket és a nemzeti ellentéteket szítani kell közöttük és ilyenformán meg kell gyöngíteni soraikat. Az elnyomott alsórendű katonákat föl kell világosítani osztályhelyzetükről, arról kik a tulajdonképeni ellenségeik, akik ellen harcolniuk kell, és hogy a fegyvereiket a saját tisztjeik ellen fordítsák. Sok sikert és mielőbbi győzelmet kívánunk nektek és azt, hogy épségben térjete vissza országaitokba bő tapasztalokkal meggazdagodva a munkáság hasznára.

DR. HERZ SANDOR

A "Rákosi"-század első napja a fronton

(6. oldal folytatása.)

szemben. Bennünket később leváltottak, elmentünk más frontokra harcolni, de azon a helyen, ahol mi védtük a várost, még ma sem tört át az ellenség. Azóta századunk zászlóaljja nőtte ki magát, sok jó elvtársat vesztettünk el, de jönnek újak, kik folytatják a harcot, a végső győzelemig. Bártran mondhatjuk, hogy Francot egyszer már megvertük és pedig akkor, amikor Madrid alatt feltartóztattuk és véglegesen meg is fogjuk, verni a mór, és más nemzetségsű fasisztákat.

J. KOVACS

CAMARADA:
Escribe artículos, colabora con nosotros en la Redacción del Periódico.



Segundo el trigo.
Cséplés.

Bizonyosak vagyunk abban, hogy legyőzitek a fasizmust. Eljenek Spanyolország dicső és hős védelmezői! Eljen a Spanyol köztársaság! Eljen az egységes népfront! Eljen Spanyolország hős Kommunista pártja! Eljen a világproletáriátus szeretet vezére Stalín elvtárs!

ELVTARSAK:

Írjátok meg frontél-ményeiteket, kritikátokat, cikkeket a lapunk számára.

A Előre levelezési címe Előre.

70, Plaza Altozano
Albacete.

társ beszédeit német nyelven és Molotov és Litvinov beszédeit magyar nyelven. Bizonyára érdekelni fognak benneteket.

Egyébként haladunk előre minden téren. Gyönyörű sikert értek el zenészeink Varsóban és Brüsszelben, ahol elsődíjat nyertek úgy a zongoristák mint a hegedűművészek. Nálunk támogatást nyernek a zsenik az államtól, fejleszthetik képességeiket, nem úgy mint a kapitalista országokban.

Technikai téren pedig új óriási sikert értünk el: Kész a Moszkva-Volgascatorna. Ennek következtében Moszkva vízi úton von összekapcsolva a Balti és fehér tengerrel, a Dón útján pedig a fekete tengerrel is. A hajók a feketetengerből nem kénytelenek többé meg-

spanyol demokracia védelmében a fasizmus ellen hősiiesen harcolnak. Deorganizáljátok a fasiszta hadsereget rádió útján. Az ellenforradalm hadsereg



Adelante, por el triunfo.

Előre a végső győzelemig.